

[Rager.]

tionen, ville føle, at de burde bevare deres hænder lige så rene og uplettede, som jeg mener at have bevaret mine i denne sag. Det har de ikke ønsket at gøre, men herregud, der er jo nogle, der er farveblinde, og det må jeg så affinde mig med.

Der er et problem, som interesserer mig meget stærkt ved denne sag, og det er spørgsmålet om at få klarlagt, hvornår offentligheden fik at vide, at Østifternes Kreditforenings bygning skulle nedrives. Det viste sig ved første behandling, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard på grundlag af en efter min mening ikke let gennemskuelig optrykning i Borgerrepræsentationens Forhandlinger havde fået indtryk af, at dette var sket på et vist tidspunkt, medens det ærede medlem hr. Heising og det ærede medlem hr. Poul Claussen mente, at det var en misforståelse fra min side, at vedtagelsen ikke var sket, før jeg påstod.

Jeg har nu under udvalgsbehandlingen bestræbt mig for at få dette spørgsmål klaret, først og fremmest derved, at udvalget hos borgerrepræsentationen rekvirerede de forhandlinger, der var blevet ført siden den vedtagelse, som fandt sted på borgerrepræsentationens møde den 2. februar 1954, og som jeg senere vender tilbage til. Det viste sig, at der siden dengang kun var holdt to møder i borgerrepræsentationen, og begge var holdt for lukkede døre. Jeg insisterede på, at vi skulle forsøge at få lov til at trykke referaterne fra disse lukkede møder op i betænkningen, men det var man fra forskellig side i udvalget betænkelig ved af hensyn til konsekvenserne, og jeg må indrømme, at trods min stærke interesse i at få dem optrykt mente jeg at måtte bøje mig, af rent konstitutionelle grunde. Derfor har vi desværre ikke fået dem optrykt; de er i virkeligheden på nogle punkter ret afslørende.

Efter denne indledning om, hvilket materiale jeg kan grunde mig på, når jeg nu vil gøre nogle videre bemærkninger, vil jeg gerne påpege, at ligesom vi her i salen formentlig er blevet klar over, at man vil undersøge den måde, hvorpå motormillionerne bliver fordelt, således kunne jeg godt tænke mig, at man inden for Københavns borgerrepræsentation burde tage op til

overvejelse, om ikke visse sager, der nu ud fra i og for sig let forståelige og naturlige hensyn behandles i lukkede møder, i noget højere grad kom ud i frisk luft, ud til offentligheden.

Det møde, hvori selve denne sag i sin tid blev forelagt, blev afholdt den 11. juni 1953 og var berammet til at finde sted for lukkede døre, men inden man kom til den sidste sag på dagsordenen for åbne døre, havde formanden den konduite og det mod at sige, at denne sag havde så stor interesse for offentligheden, at den burde behandles for åbne døre, hvis forsamlingen ikke havde noget imod det. Dette tilsluttede forsamlingen sig, og for åbne døre var vi derefter vidne til en meget kraftig holmgang mellem to borgmestre, på den ene side borgmesteren for 4. afdeling — det var dengang kommunisten Johs. Hansen — og på den anden side overborgmester H. P. Sørensen, som i magistraten havde taget et særstandpunkt og under hensyn til kommunens økonomiske situation på det tidspunkt havde frarådet at gå med til det forslag, som var stillet af borgmesteren fra magistratens 4. afdeling.

Jeg beder bemærket dette, at den socialdemokratiske overborgmester på det tidspunkt i magistraten udtrykte sin betænkelighed ved det forslag, man her kom frem med, og som man forudså kunne komme til at ende med nedrivningen af Østifternes bygning. Men jeg beder samtidig bemærket, at han stod alene i magistraten; den øvrige del af magistraten, de socialdemokratiske og de konservative medlemmer, tilsluttede sig den kommunistiske borgmesters indstilling. (*Kolbjørn*: Også den radikale rådmand!). Også den radikale rådmand! Jeg takker det ærede medlem hr. Kolbjørn, fordi han minder mig om, at jeg også skulle nævne den radikale rådmand, men da han og jeg har været fuldstændig sagligt enige i sagen, og da jeg har bekendtgjort dette flere gange her, kan det kun være, fordi det ærede medlem hr. Kolbjørn vil være høflig, ikke, fordi han har opfattet alt, hvad der er sket. Men det er altså helt rigtigt; de var alle enige.

Og hvad var det så, borgerrepræsentationen fik forelagt? Det var: her er en bygning, der i ejendomsskyld står til 3 mill. kr.; man mener, at hvis den skal rulles, vil det